

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Tryde, Eggert Christopher FRA: Mynster, Jakob Peter (1838-03-24)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Tryde, Eggert Christopher FRA: Mynster, Jakob Peter (1838-03-24)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 184. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000111.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Til Samme.

Kjøbenhavn, 24de Marts 1838.

Høistærede, kiere Ven!

Gud give, at disse Linier maatte træffe Dem og Deres Huus i en lykkeligere Forfatning, end den, hvori jeg med hiertelig Deeltagelse har erfaret, at De i den sidste Tiid har været forsøgt. Er Tilstanden hos Dem ikke bedre, da læg alt dette hen, thi det haster ikke dermed; men for det Tilfælde, at der vare komne bedre Tider, tillader jeg mig at sende den midterste Deel af Alterbogen, som jeg nu først har faaet tilbage fra Sorø.

Ret megen Tak for de meddeelte Bemærkninger til den sidste Part; de skulle omhyggeligen blive prøvede og benyttede, naar jeg kommer til den sidste Revision. Foreløbigen maa jeg blot bemærke i Henseende til Brudevielses-Formularen, at vi dog ikke ved christelige Handler kunne undgaae at udtrykke os, som om vi forudsatte, at vi havde med christelige Mennesker at skaffe, skiøndt vi jo vel vide, at dette ofte ikke er Tilfældet. Saaledes vilde det dog være meget betænkeligt at udslette den gamle Fordring, at Brudgom og Brud skulle have beraadt sig med Gud i Himmelen, fordi Mange ikke have gjort det; og det synes mig at forholde sig hermed, omtrent som med Spørgsmaalene ved Confirmationen, hvor vi forlange et bestemt Ja, skiøndt vi jo vel vide, at Mange hverken af Hiertet forsage, troe, eller ville bevare.

For Katechisationen *) har jeg al Respect, men jeg kundes. 185næsten sige med det salomoniske Udtryk: iblandt Tusinde fandt jeg een Prædicant, men jeg fandt ikke en Katechetiblandt dem alle. Hvor lidet Indtryk Katechisationerne i Almindelighed frembringe, sees jo og deraf, at Almuen næsten aldrig gaaer efter en Katechisation, skiøndt vel efter en Prædiken. En egentlig levende indbyrdes Meddelelse kan dog heller ikke vel finde Sted i Kirken, og ved den Dannelses-Grad, hvorpaa de Fleste i Menigheden staae. En saadan levende Meddelelse finder ogsaa ikke egentlig Sted i Conventiklerne; men naar de søges, da er det deels, fordi Folk der finde det mere „hiemmeligt“, end i Kirken, deels fordi de ville danne en ecclesiola in ecclesia, hvor de Udvalgte kunne udgyde de Fordømmelser over Verdens Børn, hvoraf deres Hierte er fuldt, deels fordi det har noget Kryddrende, at befinde sig paa Grændserne af det Utilladelige, og at kunne kalde Overtrædelse af Anordningerne et gudeligt Værk. — Skiøndt der vel bør holdes Leilighed aaben for den Præst, der forstaaer at benytte Katechisationen, saa turde jeg dog ikke tilraade at indskærpe de gamle Befalinger om den hyppige Katechiseren, som ofte kun have nyttet til at holde Ungdommen fra Kirke.

bragt noget mere Liv og stadig Orden, — det er i Catechisationerne. Ved nemlig at overveie, hvad det er, som giver de gudelige Forsamlinger noget Tiltrækkende, som vore ordentlige Forsamlinger i Kirkerne ofte savne, selv hvor dygtige Mænd ere Præster, er det faldet mig ind, at dette ligger deri, at Deeltagelsen i hine Forsamlinger ei saaledes, som ved Gudstjenesten i Kirken, indskrænker sig til en passiv Modtagen, men tilsteder og foranlediger en selvstændig, medvirkende og indgribende Deeltagelse. Ved en saadan Andagt finder en langt livligere Tilegnelse Sted —. Men naar den raae og urene Næring, som meddeles i Conventiklerne, dog ved sin Meddelelsesmaade snarere gaaer over til virkeligt Liv i Sjælene, end den ædle og rene, som Kirken byder, da maae vi, mener jeg, være betænkte paa at finde en Vei til Meddelelse, der virker med lige Liv og Naturlighed. En saadan troer jeg at see, skiøndt i en lidet udviklet Spire, i de kirkelige Catechisationer.“ —

s. 186De har forekommet mig med Deres Yttringer om Bønnerne i Psalmebogen, da det just var min Hensigt, at søge at formaae Dem til at paatage Dem i det mindste en Deel af Bearbejdelsen. En Revision vil være aldeles fornøden, og det Nødvendigste vil være nye Bønner ved Communionen, og Morgen- og Aften-Bønner; men godt var det, om der endnu kunde tilføies Bønner for adskillige særdeles Tilfælde. Derimod kunde Bønnerne til Skibs vel bedst finde Plads i „Gudfrygtige Sømænds Sielero“, en Bog, som ventelig trænger til en ny Bearbejdelse. — Dersom nu Deres Høiærværdighed vil deels selv paatage Dem Udarbejdelsen af Bønner til Psalmebogen, deels formaae andre dygtige Mænd dertil, saa gjør De en godGierning, og mig en Glæde. Jeg selv vil ikke kunne overkomme det — saa meget mindre som jeg tænker paa, naar jeg er færdig med Ritualet, at samle et Par Ark Psalmer, der tilligemed de nye Collecter, Texter og Bønner kunde trykkes som et Tillæg til Psalmebogen, og, naar man gav dem fortløbende Nummere, bruges ved Gudstjenesten. Jeg kiender heller ikke nogen Anden, hvem jeg med saadan Tillid kunde anmode om at redigere forbemeldte Samling af Bønner, som just Dem. —